

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215010231
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4215010231.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného I. I., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného I. I., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 01.06.2020 sp. zn. 11T/57/2015, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 24.03.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný

I. I., nar. X. júla XXXX v Y., trvale bytom Y.,
ul. S. U. XXXX/XX,

podľa § 285 písmeno b/ Trestného poriadku s poukazom na ustanovenie § 25 odsek 1 Trestného zákona o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresného prokurátora v Komárne zo dňa 12.05.2015 sp. zn. 1Pv 627/13/4401 pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. októbra XXXX v čase o XX.XX hodine v Y. na G. trhu pred pohostinstvom „D.“, na mieste verejnosti prístupnom a pred viac ako dvomi súčasne prítomnými osobami, po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke a jeho fyzickom napadnutí sácaním, údermi a kopmi zo strany U. G., narodeného XX. I. a C. D., narodeného X. marca XXXX, týchto fyzicky napadol tak, že expanznou zbraňou - jednorazovou dvojjvýstrelovou „pištoľou“ značky C. K. Z. II, ktorú mal v tom čase pri sebe, jedným výstrelom z nej zasiahol U. G. do pravej časti tváre, čím mu spôsobil zranenia: chemickú popáleninu tváre so zmliaždením pravého líca v rozsahu asi 5x2 cm s krvným výronom v pravom líci, pomliaždenie koncových vetiev tvárového nervu vpravo a tržnú ranu pravého líca veľkosti asi 5 až 6 mm s tržnou ranou v dutine ústnej v oblasti pravého líca a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek oboch očí stredného stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu jeho liečenia aj pracovnej neschopnosti od 13. októbra 2013 do 28. októbra 2013, teda 16 dní, a následne druhým výstrelom z nej zasiahol C. D. do čela na pravej strane, čím mu spôsobil zranenia, a to chemickú popáleninu v oblasti pravého čela s drobnými niekoľko milimetrovými odreninami a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek oboch očí stredného stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu jeho liečenia 5 až 6 dní,
pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 odsek 3 Trestného poriadku sa poškodená S. zdravotná poisťovňa, a.s. X. 5, T., odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 01.06.2020 sp. zn. 11T/57/2015 bol obžalovaný I. I. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. B. XXXX v čase o XX,XX hodine v Y. na G. trhu pred pohostinstvom „D.“, na mieste verejnosti prístupnom a pred viac ako dvomi súčasne prítomnými osobami, po predchádzajúcej vzájomnej slovnej potýčke a jeho fyzickom napadnutí sácaním, údermi a kopmi zo strany U. G., narodeného XX. marca XXXX a C. D., narodeného X. I. XXXX, týchto fyzicky napadol tak, že expanznou zbraňou - jednorazovou dvojjvýstrelovou „pištoľou“ značky C. K. Z. II, ktorú mal v tom čase pri sebe, jedným výstrelom z nej zasiahol U. G. do pravej časti tváre, čím mu spôsobil zranenia: chemickú popálenie tváre so zmliaždením pravého líca v rozsahu asi 5x2 cm s krvným výronom v pravom líci, pomliaždenie koncových vetiev tvárového nervu vpravo a tržnú ranu pravého líca veľkosti asi 5 až 6 mm s tržnou ranou v dutine ústnej v oblasti pravého líca a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek oboch očí stredného stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia aj pracovnej neschopnosti od 13. októbra 2013 do 28. októbra 2013, teda 16 dní, a následne druhým výstrelom z nej zasiahol C. do čela na pravej strane, čím mu spôsobil zranenia, a to chemickú popálenie v oblasti pravého čela s drobnými niekoľko milimetrovými odreninami a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek oboch očí stredného stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali dobu jeho liečenia 5 až 6 dní.

Za to mu bol podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. d/, písm. j/, písm. i/ a § 37 písm. h/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený úhrnný peňažný trest vo výške 300,- eur. V zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. súd pre prípad úmyselného zmarenia výkonu peňažného trestu obžalovanému uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace.

Zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ho zaviazal k náhrade škody poškodenej spoločnosti S. F., a.s., X. 5, T., škodu vo výške 106,41 eur.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, treste a výroku o náhrade škody, ako aj voči konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo.

V písomne podanom odvolaní, ktoré podal prostredníctvom obhajcu, poukázal na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde namieta, že na znalecké skúmanie bola predložená biela mikina s čiernym lemovaním, ktorú mal mať na sebe poškodený G. v čase útoku, ktorú dobrovoľne vydal 37 dní po skutku. Podľa názoru obhajoby tento dôkaz bol zabezpečený nezákonne. Skutočnosť, že na predmetnej mikine, ktorá bola predložená na znalecké skúmanie, bola zistená prítomnosť kapsaicínu a hliníka, neznamená, že práve z použitého obranného prostriedku tieto prvky pochádzajú. Vzhľadom k tomu, že mikina bola zaistená v rozpore so zákonom, tento dôkaz považoval za nulitný a nepoužiteľný, rovnako ako na tento dôkaz nadväzujúci znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava, ako aj výpoveď znalca Ing. Róberta Vargu, PhD. Ďalej namietal znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia, ako aj jeho doplnok a taktiež výpoveď znalca MUDr. Gustáva Škodáčka, ktorý charakterizoval zranenia poškodeného U. G. ako zranenia, ktorých mechanizmus vzniku bol vystreleným prúdom plynu bližšie neidentifikovanej slzotvornej látky. Podľa znaleckého posudku poškodenie tváre hore uvedeného poškodeného vzniklo výstrelom z blízka vo vzdialenosti 1 - 1,5 cm a i napriek tomu, že znalec tento údaj neskôr korigoval s tým, že v pôvodnom znaleckom posudku išlo o preklep a zranenia podľa dodatku znaleckého posudku boli spôsobené vo vzdialenosti 1 - 2 metre. Namietal, že úlohou znalca nebolo určiť vzdialenosť z akej zranenia vznikli a vychádzal iba z výpovedí svedkov a údajov v spisovom materiály. Už v prípravnom konaní namietal tento znalecký posudok a žiadal o vykonanie kontrolného znaleckého posudku, keďže znalecký posudok MUDr. Gustáva Škodáčka nespĺňal zákonom predpísané požiadavky a bol vypracovaný na základe nezákonným spôsobom získaných dôkazov a v rozpore so zisteným skutkovým stavom. Jeho návrhy však súd ignoroval a len práve neodborným prístupom znalca došlo k vzneseniu obvinenia voči jeho osobe. Taktiež namietal, že znalec si sám zabezpečil fotodokumentáciu o zraneniach poškodených, ktoré boli podkladom pre vypracovanie znaleckého posudku. Znalec tvrdil, že zranenia, ktoré boli spôsobené poškodeným, boli spôsobené použitím plynovej pištole, hoci obžalovaný vo svojej výpovedi ihneď po spáchaní skutku

uviedol, že nešlo o plynovú pištoľ ale o slzotvorný sprej a dokonca tento obranný prostriedok bol vydaný príslušníkom PZ a taktiež bol im vydaný návod a príručka k uvedenej zbrani. Z toho vyplýva, že znalecký posudok MUDr. Škodáčka bol vypracovaný v rozpore so zásadami profesionality a taktiež neodborne a preto nie je možné tento znalecký posudok použiť ako dôkaz v jeho trestnom konaní a nie je možné ním odôvodniť ani rozsudok súdu I. stupňa. Pochybná je najmä vzdialenosť, z ktorej mal obžalovaný spôsobiť zranenia poškodeným. Ďalej namietal postup Generálnej prokuratúry SR vo vzťahu k námietke, resp. v žiadosti na preskúmanie postupu policajtky. Ďalej tvrdil, že súd I. stupňa sa nezaoberal skutočnosťou, či zbraň použil primerane alebo neprimerane k charakteru hroziaceho nebezpečenstva. Súd nevyhodnotil dôkazy, ktoré mal k dispozícii v intenciách zákona a nezaoberal sa s jeho obhajobou ani so zabezpečenými listinnými dôkazmi a preto rozsudkom súdu I. stupňa boli porušené Ústavou SR garantované jeho práva na spravodlivý proces. Aj napriek spochybnenému a nezákonnému znaleckému posudku MUDr. Škodáčka súd I. stupňa mal za to, že svojím konaním spôsobil poškodeným zranenia, pričom poukazoval práve na hore uvedený znalecký posudok a jeho doplnok. Tento znalecký posudok bol vypracovaný ešte pred vznesením obvinenia, avšak po začatí trestného stíhania a podľa súdu I. stupňa išlo o štádium trestného konania, kedy ešte nebolo možné vyriešiť otázku zavinenia bez odborných znaleckých záverov a preto bol do konania pribratý hore uvedený znalec. Toto tvrdenie súdu považoval v rozpore so zisteným skutkovým stavom, keď pri vynesení napadnutého rozsudku súd vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu a nebral do úvahy dôkazy, ktoré navrhovala obhajoba. Namietal tiež, že súd pri opise skutkových okolností v odôvodnení odsudzujúceho rozsudku iba okrajovo konštatoval priebeh udalostí, ktoré namieta, pretože tieto sú vytrhnuté z kontextu a neopisujú celý priebeh skutku krok po kroku tak, ako sa stal, čo je dôležité pre posúdenie pohľadov poškodených a obžalovaného, ako aj pre posúdenie hrozby alebo trvania útoku a pre posúdenie prípadného excesu z medzí nutnej obrany. Tvrdil, že dôkazom toho, že súd demagogicky popisuje priebeh skutku v odôvodnení rozsudku, je kamerový záznam z miesta a času udalosti, ktorý ešte v prípravnom konaní zabezpečil on, preto lebo od prvého momentu, ako sa dozvedel, že boli proti nemu podané trestné oznámenia, považoval toto za dôkaz preukazujúci jeho nevinu. Poškodení ešte v prípravnom konaní diametrálne zmenili svoje výpovede oproti tomu, ako opísali predmetný skutok v trestnom oznámení. Ďalej v odôvodnení odvolania podrobne opísal, ako sa skutok podľa neho stal. Tvrdil, že keby mal úmysel pri opúšťaní pohostinstva ublížiť poškodeným na zdraví, tak v čase, keď obaja boli na zemi dezorientovaní a oslepení, v úmyselnom násilí proti nim mu nič nebránilo. Avšak akonáhle odvrátil ich útok, prestrašene odkráčal k hlavnej ceste a chcel ísť domov. Namietal, že súd I. stupňa sa mal zaoberať otázkou protiprávnosti činu v tom smere, či konal v nutnej obrane ako okolnosti vylučujúcej protiprávnosť činu, alebo či jeho konanie predstavuje exces (vybočenie z medzí nutnej obrany) a či táto obrana bola zjavne neprimeraná útoku vzhľadom k jeho spôsobu, miestu, času a okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka a k osobe obrancu. S týmto sa súd I. stupňa nezaoberal, jeho odôvodnenie je v tomto smere nejasné a zmätočné. Namietal, že súd v napadnutom rozsudku neopísal, akými právnymi úvahami sa riadil pri hodnotení, či vybočil z medzí nutnej obrany, alebo či sa jeho obrana realizovala v čase, keď priamo nehrozil útok alebo tento netrval. Vyslovil názor, že jeho obrana bola primeraná útoku a to vzhľadom na značnú podnapitosť oboch poškodených a ich fyzickú zdatnosť ako aj preukázanú agresivitu. Súd I. stupňa odmietol jeho návrhy na doplnenie dokazovania, aké možné následky by jemu vznikli po útoku poškodených na jeho osobu. Či útok trval v čase, keď tento odvracal, vyplýva z obrazového záznamu a taktiež to bolo potvrdené aj výpoveďami svedkov. Ďalej poukázal na znenie ustanovenia § 25 ods. 1 Tr. zák. o nutnej obrane a s tým súvisiace rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I, Najvyššieho súdu SR a na príslušnú judikatúru, ktorá je podľa jeho názoru aplikovateľná aj na jeho trestnú vec. Zdôraznil, že nebolo možné od neho očakávať, resp. žiadať, aby vyčkával a spoliehal sa na náhodu, že škoda, resp. následok, ktorá objektívne i podľa jeho predstavy z útoku hrozila, nenastane a aby nepoužil primerané a dostupné prostriedky obrany, aby hroziaci útok znemožnil a útočníka zneškodnil (R 41/1980). S poukazom na spôsob útoku poškodených je zrejmé, že ich konanie bolo úmyselné smerujúce k ujme na zdraví jeho osobe s hrozbou možných ťažších následkov. V jeho záujme nebolo nikomu ublížiť na zdraví. S poukazom na hore uvedené skutočnosti potom súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil dôkazy a zistený stav súdom I. stupňa neobstojí. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku, bolo vykonané arbitrárne, nemal možnosť sa riadne obhajovať a všetky ním navrhnuté dôkazy súd do úvahy nebral, alebo ich vôbec nevykonával. Napadnuté rozhodnutie súdu I. stupňa považoval za nezákonné, svojvoľné, arbitrárne, nejasné a zmätočné v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, proporcionality a tiež v rozpore s Ústavou SR a jeho právom na spravodlivý proces. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a oslobodil ho spod obžaloby, eventuálne navrhol po zrušení rozsudku vrátiť vec súdu I. stupňa pre porušenie

kontradiktórnosti procesu a spravodlivého procesu a vykonať dokazovanie v intenciách obhajoby a odvolacích dôvodov.

K predmetnému odvolaniu sa vyjadrila aj Okresná prokurátorka v Komárne s tým, že rozsudok súdu I. stupňa považovala za vecne správny tak po stránke hmotnoprávnej, ako aj procesnoprávnej. Nezistila žiadny dôvod na zmenu výroku napadnutého rozsudku, keďže v odvolaní nebol uvedený žiadny právne relevantný argument, s ktorým by sa nebol súd I. stupňa náležite vysporiadal v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie. Podľa nej problémom v predmetnej veci bolo zodpovedanie otázky, či obžalovaný konal v nutnej obrane. S týmto sa však súd I. stupňa vysporiadal, keď uviedol, že potom, čo po údere na poškodeného D. obžalovanému odleteli okuliare, tento povedal, že ho nikto fackovať nebude, ustúpil dozadu, vybral expanznú zbraň z kabáta a vystrelil z nej na oboch poškodených. Skutočnosť, že pred výstrelmi ustúpil dozadu potvrdzujú poškodení ako aj svedkovia a aj obžalovaným predložený kamerový záznam, z ktorého je vidieť, že obžalovaný po utržení úderu a spadnutí jeho okuliarov šiel pre ne a hoci mohol v tomto momente odísť, vrátil sa a použil expanznú zbraň. Podľa jeho názoru v tomto momente prestal byť útok zo strany poškodených priamo hroziaci alebo trvajúci, pretože obžalovaný sa ďalšej eskalácii mohol evidentne vyhnúť. Vzhľadom na spôsob použitia expanznej zbrane, bolo zrejme len vecou náhody, že obvinený poškodeným nespôsobil ťažké prípadne trvalé následky. Z dokazovania je zrejmé, že obžalovaný konal bez toho, aby boli celkovo splnené podmienky nutnej obrany, ktorá pohľadujúca okolnosť mu bola zohľadnená pri výmere peňažného trestu. Navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný ako aj jeho obhajca zotrvali na písomných dôvodoch odvolania, ktoré žiadnym spôsobom nedoplnili. Rovnako aj zástupca krajského prokurátora uviedol, že napadnutý rozsudok je v súlade so zákonom a odvolanie obžalovaného nepovažoval za dôvodné a navrhol ho zamietnuť. V konečnom návrhu sám obžalovaný opätovne podrobne opísal, ako sa mal skutok stať s tým, že obranný prostriedok použil v súlade so zákonom a s jeho návodom a žiadal, aby sa súd podrobne zaoberal vykonanými dôkazmi a v konečnom dôsledku ho spod obžaloby oslobodil.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona.

Krajský súd zistil, že súd I. stupňa po riadne, zákonne a dostatočne vykonanom dokazovaní napriek správne zistenému skutkovému stavu dospel k nesprávnemu, právnemu záveru, keď nesprávne vyhodnotil konanie obžalovaného s poukazom na ustanovenie § 25 ods. 1 Tr. zák.

Súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania posúdil konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že skutok sa stal tak, ako bolo uvedené vo výroku napadnutého rozsudku. K podmienkam nutnej obrany uviedol, že na obžalovaného síce útočili poškodení, ale bránil ho jeho kamarát tak účinne, že sa mu podarilo ustupovať z miesta, kde bol atakovaný. Poškodení na neho útočili údermi a kopmi, no obžalovaný na nich zaútočil so zbraňou, pričom takúto obranu považoval ako zjavne neprimeranú útoku a najmä jeho spôsobu.

Z dôkazov vykonaných tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo zistené, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je nevinný a ďalej k veci odmietol vypovedať, preto bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. V prípravnom konaní uvádzal, že v kritický deň v čase okolo XX.XX hod. išiel do pohostinstva D. v Y. spoločne s Z. I.. Keď vošli do vnútra, tak vtedy dvaja jemu neznámy muži začali vykrikovať, že je buzerant a niečo v tom zmysle, že si ho podajú. Keď sa ohradil, prečo mu hovoria, že je buzerant, začali ho sácať a kopať, čo chvíľku trvalo,

prišiel k nim Z. I., ktorý podľa jeho výpovede ich stiahol z neho, pomohol mu a následne G. majiteľka pohostinstva tých dvoch útočníkov vyhodila von. Uviedol, že sa bál, vo vnútri zostal ešte niekoľko minút a následne potom vychádzal von, pričom Z. I. išiel o niečo skôr a keď vyšiel pred pohostinstvo, už ho tam čakali obaja poškodení. Začali na neho vykrikovať, že ho zabijú a fyzicky na neho útočiť, pričom medzi nimi stál Z. I., ktorý sa ich snažil upokojiť, avšak ich agresivita sa stupňovala, udierali ho aj cez I., udreli ho do tváre, kopli do brucha a keďže ich nedokázal udržať ani Z. I., v čase keď na neho jeden z útočníkov, konkrétne poškodený G. útočil, urobil krok dozadu a vytiahol spod saka obranný prostriedok, ktorý použil. Aj druhý útočník sa rozbehol proti nemu, zdvihol nohu a kopol ho do brucha a preto tento obranný prostriedok použil aj voči nemu. Obaja útočníci spadli tvárou na zem a on potom od nich odišiel. Keď zasiahol týchto útočníkov týmto obranným prostriedkom, bol od nich vzdialený 1,5 až 2 metre.

Na hlavnom pojednávaní vypočutý C. D. uviedol v podstate to isté, čo v prípravnom konaní, kde popísal, že XX.XX.XXXX bol s kamarátom U. G. v pohostinstve D. v Y., kde popíjali. Okolo XX.XX hod. sa dostali do potýčky s I. I., navzájom sa strkali a on mu dal facku, uviedol, že ani nevie povedať z akého dôvodu. Následne vyšli z pohostinstva a tvrdil, že keď oni dvaja, teda on spoločne so G. odchádzali, spoločníci I. stáli vonku pred vchodom, odrazu z ničoho nič I. vytiahol spod kabáta zbraň a začal strieľať, podľa jeho vyjadrenia išlo o plynovú zbraň a najprv strelil G. do tváre zo vzdialenosti asi 1 - 1,5 metra a potom sa obrátil so zbraňou na neho a zasiahol aj jeho, takisto z tejto vzdialenosti.

Po prehraní kamerového záznamu z miesta činu, tento svedok potvrdil, že je pravdou, že sa vonku ešte dohadovali, on mu dal facku a po prvom výstrele na G., sa na neho zahnal nohou, ale či ho trafil, to už uviesť nevedel. Na hlavnom pojednávaní potvrdil, že keď uvideli obžalovaného I. v pohostinstve, mu povedal „čo buzeruješ ty buzerant“ a došlo medzi nimi k nedorozumeniu. Následne keď opustili pohostinstvo, zotrvali ešte na mieste, pretože z pohostinstva vyšiel Z. I. a s týmto sa dohadovali. Potvrdil, že z jeho strany voči obžalovanému predniesol aj vulgárne nadávky a následne už tvrdil iba, že potom čo obžalovaný vystrelil na G., sa on bránil tak, že kopol nohou, avšak obžalovaného netrafil.

Ďalší poškodený, U. G., na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď prišiel obžalovaný do pohostinstva D., oni už chceli odísť. Obžalovaný mal na nich provokačné poznámky a preto ho odsotil od seba a tvrdil, že tam sa to trochu zomlelo, potom vyšli von a tu pokračovala výmena názorov z jednej aj z druhej strany, pričom medzi nimi stáli kamaráti obžalovaného a bránili ho, aby nedošlo k fyzickému kontaktu. Po tejto slovnej výmene obžalovaný vytiahol plynovú pištoľ, najprv na neho vystrelil, zasiahol ho na pravej časti tváre a potom vystrelil aj na D., ktorého zasiahol do čela. Tvrdil, že on na obžalovaného neútočil, fyzicky sa ho ani nedotkol a ani obžalovaný neudrel jeho. V prípravnom konaní ešte tvrdil, že keď došlo medzi nimi a obžalovaným k nedorozumeniu vo vnútri pohostinstva, čašníčka G. ich poslala von a následne konflikt pokračoval vonku a aj tu tvrdil, že on I. fyzicky nenapadol.

Vypočutá svedkyňa G. K. na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne s tým, čo uvádzala v prípravnom konaní, kde tvrdila, že je nájomníčkou pohostinstva D. v Y.. Nepamätala si presný dátum, ale niekedy v októbri XXXX prišli do pohostinstva dvaja muži, ktorých poznala z videnia. Keď im robila účet, tento zaplatili a stáli vtedy pri barovom pulte, pričom na druhom konci tohto baru sedel obžalovaný I.. Všimla si, že títo dvaja muži hlasne rozprávali na obžalovaného a v tom momente ich chytila a každého z týchto dvoch osobne vyviedla na ulicu s tým, že už nemôžu vojsť do baru, lebo zavolá ochranku a urobila to z toho dôvodu, že hulákali na obžalovaného, boli voči obžalovanému agresívnejší a hlasnejší, navzájom na seba kričali, avšak uviedla, že vo vnútri žiadny útok nebol a čo sa odohralo vonku, to uviesť nevedela. Ďalší vypočutý svedok V. I. Y. uviedol, že obžalovaného dovtedy nepoznal, spoznal ho až pri predmetnom incidente a uvádzal, že poškodeného D. poznal z toho dôvodu, že je to jeho sused a poškodeného G. poznal z videnia. Okolo polnoci zaregistroval, že väčšia tlupa ľudí vychádzala z pohostinstva a v tejto skupine strhla nejaká strkanica. Vtedy spozoroval, že v tejto skupine sú aj obaja poškodení, svedok I., ktorého taktiež poznal a videl tam aj obžalovaného. I. sa snažil urovnať konflikt, ktorý vznikol medzi poškodenými a obžalovaným a videl, ako poškodený D. dal facku I. a následne I. vytiahol niečo, čo sa podobalo ručnej zbrani a so slovami, že ho nikto fackať nebude, dvakrát z nej vystrelil. Pokiaľ ide o videozáznam, uviedol, že pred prvým výstrelom G. rukou udrel I., obžalovaný na neho vystrelil a následne, potom, keď sa pokúsil D. obžalovaného kopnúť, obžalovaný vystrelil druhýkrát. Tento svedok jednoznačne potvrdil, že prvý kto bol napadnutý, bol napadnutý obžalovaný poškodeným D., keď dostal od neho facku.

Svedok M. S. uviedol, že keď bol vonku pred Y. P., videl, ako vedúca alebo čašníčka zo D. vyhadzovala dvoch mužov. Následne vyšiel z tohto pohostinstva aj obžalovaný a potom už iba videl, že poškodení potom čo z pohostinstva vyšiel obžalovaný, tak ho začali slovne napádať, svedok Z. I. vstúpil medzi nich, aby ukludnil situáciu, čo sa mu však nepodarilo a obaja poškodení zaútočili na obžalovaného a vtedy obžalovaný vytiahol podľa jeho vyjadrenia slzotvorný plyn a postriekal útočníka. Keď na neho zaútočil aj

druhý poškodený a začal ho kopať, tak aj tohto obžalovaný mal postriekať slzotvorným plynom. Podľa jeho vyjadrenia to mohlo byť zo vzdialenosti 2 až 3 metre.

Ďalší vypočutý svedok W. D. uviedol, že incident nevidel, ale volal mu obžalovaný, aby pre neho prišiel. Keď sa tam dostavil, videl jedného muža ležať na zemi a druhý stál. Keď toto videl, zavolať otcovi obžalovaného, ktorého počkal pred D. a spoločne hľadali obžalovaného.

Z výpovede svedka Z. I. vyplynulo, že prišiel spoločne s obžalovaným do pohostinstva, kde jeden z poškodených sotil do obžalovaného a začala medzi nimi slovná roztržka. On ich od seba oddelil a následne majiteľka pohostinstva, podľa jeho výpovede, poslala von I. I., za ktorým išiel on a spýtal sa ho, že čo sa stalo a keď sa o tomto rozprávali, vyšli z pohostinstva obaja poškodení, hovorili o obžalovanom, že je buzerant, čomu sa obžalovaný slovne bránil a následne obžalovaný dostal od jedného z poškodených facku, po ktorej obžalovanému spadli okuliare. On sa snažil útoku poškodených na obžalovaného zabrániť, pričom cez neho sa ho pokúšali udrieť a kopnúť, boli agresívni, a ako on držal poškodených, tak I. vystrelil na jedného z nich plynovou pištoľou. Túto svoju výpoveď po vzhliadnutí kamerového záznamu opravil v tom smere, že najskôr z pohostinstva vyšli obaja poškodení, potom vyšiel on a až následne vyšiel z pohostinstva obžalovaný.

G. Z. D., ktorý bol priateľom obžalovaného, uviedol, že bol pred U., keď počul krik spreď pohostinstva D. a videl, ako traja ľudia vybehli von, videl dvoch ďalších mužov, ktorí vrieskali na obžalovaného, chceli ho napadnúť, a následne potom už len videl, ako I. vyťahol podľa jeho vyjadrenia sprej a nastriekal to na nich, viac si nepamätal.

Aj svedok N. H. potvrdil, že bol s obžalovaným v pohostinstve D., ale on zostal vonku a keď z pohostinstva vychádzala skupina ľudí, počul, že hovoria „zabijeme ho, dáme mu“, po výjdení obžalovaného sa strhla mela, kde napadli obžalovaného a ten následne počas útoku použil obranný prostriedok.

Na základe hore uvedených dôkazov, ktoré boli vykonané tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní súdom I. stupňa, bolo zistené, že obžalovaný I. I. dňa XX.XX.XXXX prišiel do pohostinstva D. v Y., keď vo vnútri tohto pohostinstva potom, čo prišiel obžalovaný so svojim kamarátom Z. I., sa mali práve poškodení C. D. a U. G., mu vysmievať, v čom prišiel oblečený a nadávať mu do buzerantov. Keď sa voči ich vyjadreniam ohradil, začali do neho sácať. Na základe toho ich potom majiteľka pohostinstva G. K. vyviedla z pohostinstva, keďže boli poškodení hlasní a agresívni. Následne, ako potvrdila vo svojej výpovedi, mali obaja povedať, že my si ťa vonku počkáme. Sama povedala obžalovanému, aby zostal v bare. Z výpovede svedka Z. I. vyplynulo, že keď vyšiel z pohostinstva spolu s obžalovaným, resp. keď obžalovaný vyšiel z pohostinstva a on už bol vonku s poškodenými, opäť došlo k nedorozumeniu medzi obžalovaným a poškodenými a obžalovaný dostal facku od jedného z poškodených, kedy mu odleteli okuliare. Tieto okuliare zdvihol tam prítomný svedok, pričom poškodení sa neustále vyhrážali obžalovanému a boli agresívni. On sám držal týchto mužov ďalej od obžalovaného, aby mu neublížili, pričom sa ho pokúšali udrieť a kopnúť. Vtedy, keď poškodený G. útočil na obžalovaného, obžalovaný vyťahol spod saka obranný prostriedok, ktorý voči nemu použil, na čo aj druhý útočník sa rozbehol a kopol ho, tak použil tento obranný prostriedok voči nemu. Vzdialenosť, z ktorej zasiahol poškodených týmto obranným prostriedkom, bolo 1,5 až 2 metre. Uvedené skutočnosti potvrdil aj svedok M. S., ktorý uviedol, že keď poškodení videli, že obžalovaný vyšiel z pohostinstva, začali ho slovne napádať, vysmievať sa mu kvôli jeho oblečeniu, na čo svedok Z. I. vstúpil medzi nich, aby ukľudnil situáciu, čo sa mu však nepodarilo a obaja zaútočili na obžalovaného, kde ho udierali do hlavy, na čo obžalovaný podľa jeho vyjadrenia vyťahol slzotvorný plyn a postriekal útočníkov do tváre. Podľa jeho vyjadrenia to bolo zo vzdialenosti 1,5 až 2 metre.

V predmetnej veci bol zabezpečený aj kamerový záznam z uvedeného pohostinstva, ktorý zachytáva situáciu na terase, z ktorého kamerového záznamu je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodenými došlo hneď po tom, ako tento vychádzal z dverí pohostinstva k nedorozumeniu, kde je evidentné, že poškodení slovne a fyzicky útočili na obžalovaného, ďalej je vidieť, že obžalovaný dostal facku, pričom mu odleteli okuliare, ktoré zo zeme zdvihol jeden zo svedkov, jeden z poškodených útočil na obžalovaného aj cez svedka I. a vtedy približne zo vzdialenosti tak, ako uvádzal obžalovaný, mu strelil do tváre a keď toto videl druhý poškodený, tento kopol obžalovaného a vtedy obžalovaný strelil druhýkrát. Pokiaľ ide o použitý prostriedok, tak zo znaleckého posudku KEÚ PZ, Odboru kriminalistickej identifikácie Bratislava vyplýva, že na skúmanie bola predložená expanzná zbraň jednorazová dvojjvýstrelová pištoľ švajčiarskej výroby C. K. Z. II, pričom išlo o jednorazové zariadenie, ktoré obsahovalo pred výstrelom dve dávky chemickej dráždivej látky kapsaicín, ktorá látka sa po výstrele vytlačí dýzami do priestoru. Podľa znalca ide o tzv. nelátalnu zbraň, ktorá by nemala spôsobiť vážnejšie zranenie. Jej účinnosť je definovaná na 0,5 metra až 4 metre, pričom pri výstrele do 0,5 metrov hrozí nebezpečenstvo aj vážnejšieho zranenia.

Taktiež sa znalec vyjadril k tomu, že chemická dráždivá látka obsiahnutá v tejto pištoli, mohla spôsobiť popísané zranenia a nevytlúčil ani fyzické zranenia vzhľadom na rýchlosť prúdu tejto látky vystrelenej zo zbrane, kde mohli vzniknúť i tržné rany. Uviedol, že rozdiel medzi plynovou a expanznou zbraňou je v tom, že pri výstrele z plynovej zbrane granulát, ktorý sa nachádza v náboji, prechádza do plynového skupenstva, pričom pri expanznej zbrani vychádza z dýzy tekutý prúd, ktorý sa po nejakej vzdialenosti rozplynie a rozstreknutá tekutina sa rozpadá na mikročastice. Efekt oboch zbraní pri zasiahnutí ako aj zranivosť je obdobná.

Obžalovaný namietal zaistenie resp. predloženie mikiny od poškodeného G. na skúmanie s tým, že táto nebola zaistená zákonným spôsobom. K tomu je potrebné uviesť, že toto nemalo vplyv na správnosť zistenia skutkového stavu a nemalo to vplyv ani na skutočnosť, že obžalovaný naozaj na poškodených zo zbrane vystrelil, čo bolo preukázané výpoveďami všetkých vypočutých svedkov a túto skutočnosť nepoprel ani sám obžalovaný.

Zo znaleckého posudku MUDr. Škodáčka jednoznačne vyplynulo, že poškodení utrpeli zranenia a to chemickú popáleninu, U. G. aj so zmliaždením pravého líca v rozsahu asi 5x2 cm s krvným výronom v pravom líci, pomliaždenie koncových vetiev tvárového nervu vpravo a tržnú ranu pravého líca veľkosti 5 až 6 mm s tržnou ranou v ústnej dutine a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek.

Poškodený C. D. utrpel chemickú popáleninu v oblasti pravého čela s drobnými niekoľkomilimetrovými odreninami a ľahké pomliaždenie pravého oka s chemickým podráždením spojiviek oboch očí stredného stupňa. Ako mechanizmus tohto zranenia uviedol, že mohli vzniknúť vystrelením prúdom bližšie neidentifikovanej slzotvornej látky.

Pokiaľ obžalovaný namietal nekompetentnosť uvedeného znalca, je potrebné uviesť, že MUDr. Gustáv Škodáček je znalcom z odboru chirurgia, traumatológia a preto nemožno dôvodiť, že by znalec bol nekompetentný na posúdenie zranenia poškodených a mechanizmu spôsobenia týchto zranení.

Námietky obhajoby voči znaleckému posudku MUDr. Škodáčka neobstoja, pretože tento znalec na základe dôkazov, ktoré mu boli predložené v prípravnom konaní po začatí trestného stíhania, vypracoval znalecký posudok a z predložených dôkazov správne ustálil aj rozsah zranení poškodených, ktoré vyplývajú aj z priložených lekárskejších správ. I napriek tomu, že v znaleckom posudku vychádzal, že zranenia boli spôsobené z plynovej zbrane, v doplnku znaleckého posudku jednoznačne vysvetlil, že zranenia boli spôsobené z toho, čo bolo uvedené v jemu predloženom spise, avšak aj v tomto prípade zo zbrane bola vystrelená chemická látka so slzotvorným účinkom a teda zranenia boli tiež spôsobené prúdom dráždivej tekutiny vystrelenej pod tlakom. Bolo dôležité, že zranenia, ktoré poškodení utrpeli, boli spôsobené tlakovou vlnou a chemickým účinkom použitej látky. Dôležitý bol chemický účinok látky a tlaková vlna, ktorá spôsobila predmetné zranenia. Ďalej uviedol, že pokiaľ v pôvodnom znaleckom posudku uvádzal vzdialenosť 1 až 2 cm, išlo o preklep, čo je aj v súlade s vykonaným dokazovaním, keďže všetci vypočutí svedkovia tvrdili, že vzdialenosť, z ktorej mal strieľať obžalovaný, bola 1 až 2 metre.

Na základe hore uvedených dôkazov potom bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal. Bolo preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenými došlo k nedorozumeniu, ktoré nedorozumenie a celý konflikt vyvolali práve poškodení, čo vyplýva aj z trestného rozkazu Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/64/2018 zo 16.07.2018, keď týmto boli obaja poškodení, t.j. U. G. a C. D., uznaní vinnými zo spolupáchateľstvom spáchaného prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého konania sa dopustili tak, že XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v Y., na ulici G. trh, na mieste verejnosti prístupnom, najprv v priestoroch pohostinstva D. spoločne fyzicky a verbálne zaútočili na poškodeného I. I., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho urážali slovami „ty buzerant, teploš“, pričom ho sácali do ramena a hrude, následne obžalovaný U. G. kopol do ľavej strany panvy, potom ho viackrát, dva až trikrát udreli päťou ako aj otvorenou dlaňou na obe strany tváre, pričom sa mu vyhrážali zabitím, následne potom, ako obžalovaní opustili priestory pohostinstva, vyšiel aj poškodený I. I. pred pohostinstvo, keďže chcel ísť domov, kde mu nadávali do „buzerantov a Židov“, a vyhrážali sa mu zabitím a zbitím, pričom sa ho snažili udrieť a kopnúť, avšak medzi a poškodeným stál Z. I., ktorý sa im snažil v útoku zabrániť, pričom sa cez neho pokúšali udrieť a kopnúť poškodeného, čo sa im napokon podarilo - dvakrát ho kopli a udreli do ľavej strany tváre, čím mu spôsobili zranenie - ľahké povrchové pomliaždenie hlavy temenej oblasti, ktoré si nevyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti. Za tieto prečiny boli obžalovaným uložené podmienkové tresty odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienkovým odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Aj v tomto konaní bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, ako už bolo konštatované vyššie, že práve poškodení vyprovokovali útok na obžalovaného a neustále na neho nielen slovne ale aj fyzicky útočili a tento použitím expanznej zbrane, jednorazovej dvojitýstrelovej pištole im spôsobil zranenia opísané vo výroku tohto rozsudku.

Na rozdiel od súdu I. stupňa odvolací súd bol toho názoru, že obžalovaný konal v rámci nutnej obrany, keď proti útoku dvoch poškodených, ktorí útočili na obžalovaného aj napriek tomu, že sa im v tom snažil zabrániť Z. I., tohto udreli a to jednak poškodený G., ktorý ho udrel a vtedy prvýkrát použil na svoju obranu túto expanznú zbraň a aj napriek tomu, že už táto zbraň bol použitá, zaútočil na neho poškodený D., ktorý už predtým dal obžalovanému facku a v čase, keď obžalovaný použil túto expanznú zbraň voči G., sa obžalovaného snažil kopnúť a tohto podľa vyjadrenia obžalovaného aj kopol, čo mu nasvedčuje aj kamerový záznam a vtedy druhýkrát proti tomuto útočníkovi použil expanznú zbraň.

Podľa § 25 ods. 1 Tr. zák. čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe ochrancu.

Podstata nutnej obrany spočíva v odvracaní priamo hroziaceho alebo trvajúceho protiprávneho útoku človeka na záujem chránený Trestným zákonom.

Pri nutnej obrane neexistuje podmienka subsidiarity, teda obranca sa nemusí útoku vyhnúť inými možnými spôsobmi tak, ako uviedol prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovaného a súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku, keď uviedol, že obžalovaný sa mal možnosť dostať von z konfliktu, mohol ujsť alebo sa vrátiť do pohostinstva, kde mohol čakať na svedka D., ktorého si zavolať, avšak on si zvolil inú možnosť, keď vystrelil na poškodených z expanznej zbrane, ktorú mal pri sebe, pričom podľa vyjadrenia súdu I. stupňa konal nerozvážne, čo pripísal jeho mladému veku v čase spáchania skutku. Okrem toho súd I. stupňa uviedol, že na obžalovaného síce útočili poškodení, ale keďže ho bránil jeho kamarát a obžalovanému sa podarilo ustupovať z miesta, kde bol atakovaný, teda mohol odísť, je potrebné uviesť, že brániaci sa nie je povinný utekať pred fyzickou hrozbou na jeho zdravie, t.j. nie je povinný napr. utiecť a tým sa vyhnúť útoku a to dokonca ani v situácii, keď takú možnosť má.

Z uvedeného vyplýva, že nikto nie je povinný ustupovať pred neoprávneným útokom na záujmy chránené Trestným zákonom, ale má naopak právo použiť proti takémuto útoku obranu, ktorá nie je celkom zjavne neprimeraná útoku.

Obranca nemusí čakať, kým útočník začne útok, napr. že udrie ako prvý. Iniciatíva, ktorá vedie k vzájomnému napadnutiu, musí vychádzať iba od útočníka. V danom prípade bolo preukázané, že obžalovaný potom, ako na neho útočili najskôr slovne ako aj fyzicky už v priestoroch pohostinstva a i napriek tomu, že poškodení boli vyvedení svedkyňou K. von, na tohto si počkali, opätovne na neho útočili tak slovne ako aj fyzicky, prvý mu dal facku poškodený D. a následne na neho útočil a udrel ho ďalší poškodený G. a i napriek tomu, že sa snažil v útoku poškodených na obžalovaného brániť Z. I., takáto obrana nepostačovala, resp. nebola dostatočná, pretože obaja poškodení i naďalej boli agresívni a útočili na obžalovaného tak, že poškodený G. ho udrel päťou a až vtedy, v snahe vyhnúť sa útokom, obžalovaný použil expanznú zbraň a druhýkrát ju použil voči kopnutiu poškodeného D..

Primeranosť nutnej obrany treba hodnotiť tiež k subjektívnemu stavu osoby, ktorá odvracala útok, t.j. podľa toho, ako sa čin útočníka javil tomu, kto ho odvracal. V danom prípade na obžalovaného útočili dvaja poškodení ďaleko fyzicky zdatnejší, starší ako sám obžalovaný. Útočiť na obžalovaného fyzicky neprestali ani potom, čo boli vyvedení z pohostinstva, ale naopak tohto si počkali na terase tohto pohostinstva, vyhrážali sa mu a fyzicky opätovne na neho zaútočili i napriek tomu, že sa ho snažil brániť svedok Z. I. a teda použitie expanznej zbrane obžalovaným, kde na zabránenie útoku bola chemická látka - kapsaicín zo vzdialenosti najmenej 1 až 1,5 metra, bola obrana primeraná útoku.

Nemožno konštatovať, že v danom prípade bolo odvracanie toho útoku použitím nelatálnej zbrane neprimerané, pretože poškodení útočili na obžalovaného i napriek snahe ďalšej osoby im v tom zabrániť, čo sa ani tejto ďalšej osobe nepodarilo. Nemožno súhlasiť s názorom prokurátora ani súdu I. stupňa, že táto obrana nebola primeraná a že obžalovaný mal z miesta činu odísť, čo zdôvodňoval aj tým, že nešlo o priamo hroziaci útok, keď obžalovaný mal dostatok času na to, aby ustúpil a vytiahol túto expanznú zbraň a túto použil.

Ak má byť nutná obrana úspešná, môže a niekedy aj musí napadnutý použiť intenzívnejšie konanie alebo účinnejšie prostriedky, než použil útočník. V danom prípade obžalovaný použil proti útoku poškodených

expanznú zbraň, ktorá aj podľa vyjadrenia znalca, bola spôsobilá spôsobiť vážne následky len vtedy, ak by sa s ňou nezaobchádzalo spôsobom uvedeným v návode na jej použitie a ak by sa z nej vystrelilo na vzdialenosť kratšiu ako 0,5 metra. Bolo preukázané, že obžalovaný túto zbraň použil na svoju obranu vo vzdialenosti 1 až 1,5 metra a po použití tohto prostriedku došlo k spôsobeniu zranenia poškodeným tak, ako tieto boli uvedené v znaleckom posudku znalca MUDr. Škodáčka, pričom tieto zranenia im boli spôsobené v dôsledku obrany obžalovaného voči dvom útočníkom - poškodeným.

Na základe týchto skutočností na rozdiel od súdu I. stupňa, keďže konanie obžalovaného považoval odvolací súd za konanie v nutnej obrane, zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por., pretože súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a keďže bolo možné vo veci na základe vykonaného dokazovania rozhodnúť, odvolací súd sám za splnenia podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom vzhľadom na to, že obžalovaný konal v nutnej obrane.

Pokiaľ si poškodená organizácia S. F. uplatnila nárok na náhradu škody vo výške 106,41 eur v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por., keďže obžalovaný bol spod obžaloby oslobodený, túto súd odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.